

ହେ କୃଷ୍ଣ ଆମାଯ ଝମା କୋରୋ

ହେ କୃଷ୍ଣ ଆମାଯ ଝମା କୋରୋ,
ଫଳେର ଆଶା ନା କରେ କର୍ମ କରେ ଯାଉୟା
ଆମାର ସନ୍ତୁଦ ନୟ ।

ଦଶ ମାସ ଓ ଦିନର ସନ୍ଧାନ ଭୋଗେର ସୁଖ ଆଖେରେ
ଫଳଲାଭେ ଅନ୍ଧକାରାଗରେଓ, ଜାନେନ ଦେବକୀ ।
ବୃଦ୍ଧାବନେ ତବ ଲୀଲାଥେଲା ଛଲେ କି ମେହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ତବ ପ୍ରେମରମେ କେମନେ ଫଳ ଲାଭ, ବୋଧେନା ରାଧାକି ।
ବୁଝୋଓ ନାବୁଦ୍ଧେ ଅବୁଦ୍ଧା ମେ ତୁମି, ଶୋନାଓ ଅମୃତବାଣୀ
ମର୍ତ୍ତେର ଆମି ପ୍ରେମଲୋଭୀ, ଆମାର ସନ୍ତୁଦ ନୟ ।

ସ୍ଵପ୍ନେର କ୍ରେତା ବିକ୍ରେତାର ଭୌଡ଼େ, ଆଶା ନିଯେ ବୁକେଇ
ଜନ୍ମ ନେଇ ନାନା ଦେଶେ ନାନା ନାମ, ଏଦେଶେ ନନ୍ଦୀଗ୍ରାମ ।
ଦିନ ବଦଲେର ଆଶା ନିଯେ ବୁକେ, ଯାଜି ରାଥେ ନିଜ ପ୍ରାଣ
ଠିକ ଏଗାରୋଯ ବାଣିଜ୍ୟ ବଗତେ ତାହି ଆସାତ ଥାନେ ଉଡ଼ାନ ।
ହେଥା ପାନ୍ଡବ-କୋରୟ କେନ ଲଡ଼େ ଚଲେ ଆଜଓ, ତୁମି ଜାନୋ !
ଦିନ ଆନି ଦିନ ଥାହି, ଆମାର ସନ୍ତୁଦ ନୟ ।

ପ୍ରବଳ ଖରାୟ ଧରାୟ ଫାଟା ବୁକ ଚିରେ ପିପାସୀ ନବୀନ
କରେ କିମେର କମନା ? କିଂବା ଫତେମା ବିବି ବନ୍ଦର
କରାଳ ପ୍ରାସେ କେନ ଶାତରେ ଓଠେ ପାଡ଼େ ? ଆଜଓ
ଆଁଧାର ଗଲିର ବାଁକେ ଫୁଲମତିରୀ ବିକୋଯ, କେନ ?
ତୁମି ସବହି ଜାନୋ, ତବୁଓ ହାମି ମୁଖେ ଶୋନାଓ ମେ ବାଣୀ,
ଏଥାନେ ସ୍ଵର୍ଗ ନୟ- ପ୍ରତି ମୁହଞ୍ଚେ ବାଁଚି, ଆମାର ସନ୍ତୁଦ ନୟ ।

କର୍ମ ଅବସରେର ଅର୍ଥ ଧୂଯେ ମୁଛେ, କନ୍ଜ ବିଦାୟ କରି
ଆମି ଆଶାବାଦୀ ପିତା, ସବହ ଘୁରେ ସାଦା ଚାଦରେ ମୁଡେ
ଅନ୍ତିଦିନ ମେହି ମେହେରହି ସଥନ ସାଜାଇ ଚିତା, ଜ୍ଞାନ ଦିଓ ନା
ହେ ପ୍ରାଣନାଥ, ନବ ଆତ୍ମୀୟେର ହୁଁ ଆମି ଶାନ୍ତିକାମୀ ।
ତୋମାର ମେହି ବାଣୀ ଅମୂଳ୍ୟ ଅମୃତ ଜାନି, ତବୁଓ
ଝମା କର ମୋରେ, ଆମାର ସନ୍ତୁଦ ନୟ ।

ତୋମାର ଅମୃତବାଣୀ ଆମାନନ୍ଦ ହେତୁ ତୁମି ଅଭିମାନି
ଜାନି ଆଶାହତ ହୁଓ ତୁମିଓ, ହାଃ ହାଃ ହାଃ-
ଠିକ ଏହିଥାନେହି ତୁମି ଆର ଆମି ଏକହି ଆତ୍ମା ଓ ଦେହ ।

পান্ডবেরই জয় চাওনি কি তুমি ? ছিলে নাকি তুমি
পান্ডবেরই কর্মফলের আশাবাদী ? তাই শুধাই সারথী
দাও বলে তুমি - তোমায় মানি, নাকি অমৃতবাণী ?

তাই, হে কৃষ্ণ আমায় ক্ষমা কোরো,
ফলের আশা না করে কর্ম ! জানি না
কি করে হয়, আমার সন্তুষ্ট নয়।

#

উত্তরায়ণ দেব
৮ই মার্চ, ২০০৯ / শিলিঙ্গড়ি